

proportionem maiorem ad hanc, q̄ s̄. sunt mediae ad hanc
hunc finem comparationum proportionata et illa, q̄ unq̄ pro
hinc et inde, q̄ indifferentes se habent.

Articulus 2°

Qua praesentia sit radicaliter gratuita libera.

Non est dubitandum in hunc esse praesentia radicaliter liberam. Nec
n̄ audiendi sunt Stokes et Spens. q̄ denegat potius quam de
re contendentes docent in hunc esse finem radicem libertatis
seu radicaliter liberam. Nos in cōtra d̄ Thom. 1. p. q. 83. a. 1.
et pluribus alijs in locis, quem sequuntur fore oēs, ut sa
sent Scot. d̄ p. 19. sect. 5. nō 21. Cas. uo. p̄b. 1. q̄ pra
cipuus usus libertatis consistit in mediocri electione: sed
hac fundati in consilio q̄ d̄ actus in hunc: q̄ in hunc est fun
damentum seu radix libertatis. D̄. sublati uis uel uol
liber uis libertas gratis quoad actus: sed uis uis uis uis
in actibus in hunc: q̄ actus uoluntatis a ceteris dependit tan
quam a fonte seu radice. Unde ulterius se argumentari
eandem proportio q̄ d̄ inter apes, e inter ipsas praesentia: sed si
libertas actualis gratis deī suae radicem, ac gentium in ac
tibus in hunc: q̄ ipsa praesentia gratis libera deī suae radicem in
in hunc. Majoris praesentia argumenti p̄i exemplis. Nam amens
et ueni d̄m usum uis n̄ hinc, nulla inueni actuali liberta
te gratis. Quod euidens argumentum est n̄ posse uoluntate
libere operari nisi in hunc proponat uoluntatem illam indifferentem
quandocumque legi ad libertatem radicalem, et eandem
pendiam gratis indicat libertatem radicalem consistere
in in hunc

Unde aduersus eam connexionem physicam q̄ d̄ in
praesentia liberae, seu uoluntate, dari et inter illarum actus. Et si
n̄ d̄ in sup̄. aliquis utat praesentia, nisi in actus rationis

nihil potest dari ab eis libertas ut demonstrant exempla
 etiam. Dicit in physicam, quod si primum ad ad unam rigida
 designat dari actus voluntatis quoniam dicitur actus inchoatus ut a libe
 ritate. Quod nihil in certis imperiis si dicit in aliquo subto
 inchoatus et si voluntas, et vice versa, dummodo id intelligas ac
 hanc in, et non quoad convenienciam. hinc ergo libertas et hanc actus
 a libe ritate am connexionem cum libertate radicali actus li
 beris cum actu volis. Libertas vero hanc potest id est potest ipsa
 ergo hanc libere hinc connexionem cum libertate potest radi
 calis, seu inchoatus, quoad etiam physicam: quoad etiam logicam.

Obij. I. Nulla datur libertas, nisi ubi datur
 inchoatus: sed ab eis nulla est in inchoatus: ergo nec libertas radicalis
 datur in eis. Majorem suppono ex dictis et ex di
 cendis confirmabo. Minus. pro si inchoatus nisi impediatur
 a voluntate, et a aliquo coherente nam per se ipsum ob
 stans: ergo ubi illud nullam nec inchoatum. Ut hinc argum
 entum ad hoc inchoatum esse duplicem, a iam statem, a iam ob
 stantem. Inchoatus tunc datur, quoniam potest dicitur legibus in
 manu potest esse inchoatus, etiam potest se obstruere, et ab eis in
 inchoatus namque est ad libertatem statem, seu potest esse ipsa
 hanc libertas. Obiectum vero inchoatum in eo consistit quod
 apprehendat obrem indifferenter in rem convenienciam et
 disconvenienciam, et hanc namque est ad libertate radicali,
 quam dari in inchoatus dicitur obiectum. Distinguo igitur inchoatum
 et concedo in inchoatus dari inchoatum obiectum, nego dari hanc,
 quod ad statem libertatem inchoatum namque non ad radicali.

Obij. II. In inchoatus dicitur nulla dari radicalis
 libertas, et inchoatus voluntas dicitur libera: ergo falsum est libe
 ritem statem hinc cum connexionem cum libertate radicali.
 Minore suppono quoadam. Majorem ergo, quoniam in inchoatus dicitur nulla
 potest esse inchoatum ad hoc, et illud iudicium, cum
 hinc immutabilis in inchoatus dicitur datur actus.

Audendum ut argumentis huiusmodi inferius Latius patet in
diferentia gratie esse, h. primum ad plures actus, 1. q. d. dicitur
ad quoslibet loci virtutes. Prior in istis, nec in istis, nec in
usant. dicitur huiusmodi potest, aperta n. repugnat eius simplici
tati, et immutabilitati. Quod dicitur in Deo, et quantum
ad in se ad argumentum radicalis in eo consistit, quod ille sim
pliciter dicitur de se percipit virtutem ut convenientem et deo
convenientem in diversis locis, quod ad libertatem radicalem
naturam est et sufficit, quod non apprehendatur per plures actus
n. provenit ex eo quod potest sit radicali libertas, sed ex eo
quod intra tale genus est potest limitata et imperfecta, quod
ut ad quatuor virtutes dicitur in plurius imparet actibus

Tota igitur difficultas est in libertate gratia in
tali ad se concedenda. In qua de Durand. in 2. d. 24.
q. 3. de hanc libertatem voluntati attribuat eam in in istis
principales sedere aperit. Et 1. q. in istis n. dicitur in potestatem
suo inter rationes precipuas: atque dicitur aperit potestatem in se
quod in istis est hanc libertatem. negat in istis. dicitur n. dicitur ad
sunt potestatem rationes in libertatem, et n. dicitur eodem modo libertatem esse
qua potestatem in istis ut ut sit in istis in radicali libe
rum voluntatem ut gratia. In quibus quod voluntas appetens
libera est quod in istis dicitur in istis: quod ipse in istis a posteriori
liber. Hoc argumentum et alia quod potestatem dicitur Durand. conuen
tione sunt de hanc dicitur in istis in radicali libertatem quod dicitur in

Opus vero ipsa voluntas non dicitur esse dispositio hanc
dicitur potestatem hanc libertatem. Est n. illa quod potestatem in istis
n. potestatem agere, n. non agere: sed in istis n. potestatem non agere
potestatem in istis: quod non est hanc libertatem. In istis quod dicitur
quod potestatem evidenti in istis quod medium in istis, 1. ex
penetramus dominum n. potestatem in istis a posteriori: quod n. potestatem agere
potestatem in istis legibus. Quod si aliquis arguat n. a posteriori
ob hoc in istis potestatem utriusque partibus locis: Remissio in

ex eo provenire qd obtem n̄ propriis sufficienter, vno ind̄ ma
 nifeste probat n̄ esse ipsam grat̄ liberam. Si n̄ talis esse po
 tet se ipsam detrahe in rari, p̄ illam p̄m̄ pro sua libertate
 t̄q̄ ut voluntas possit duobus bonis aequalibus p̄ sua li
 bertate amplecti. Dñ confirmat qd actus grat̄ liber p̄t̄
 qd demeritorius, p̄ demeritoriū: qd si actus vultus sic gra
 t̄ liber, cum n̄ suos p̄cedat actum voluntatis ante om̄i
 actum voluntatis daretur in nobis merendum, p̄ demeritum qd
 est viciū

Dñ qd solū voluntatem esse pram̄ grat̄
 liberam. Hanc est opinio D. Thom. 1. p. 2. q. 83. art. 3. et 12.
 q. 13. art. 1. 1. Vazq. ibid disp. 43. cap. 3. Fines. lib. 9. cap.
 2. sect. 3. Bar. disp. 19. sect. 3. nō. 13. et aliorum quos
 citant. Appandam hanc etiam aduertendum ē cum Bar.
 est actum dñi p̄ se voluntarium, p̄ intrinsecē, cum 3. est
 voluntas a p̄m̄ qd se ipsum, et n̄ p̄ alium actum. V. g. amor dñi
 ē actus voluntatis qd se ipsum, n̄ t̄m̄ n̄ obtem voluntatis ut quod ve
 rum et actum p̄ se esse talē p̄ obtem voluntatis ut quod. Vñ
 alibi docuimus nullū esse actum voluntatis, qd n̄ sit virtutis su
 gra se ipsum reflectens. Ex quo manifeste apparet actū
 intrinsecē, et p̄ se voluntarium n̄ esse actum p̄ se appetitū.
 nam si est p̄ se voluntatis, p̄ se obtem est p̄ se voluntatis. Bm̄
 aliquis qd sua libertate obtem actū suū actū voluntatis
 possit velle, id t̄m̄ ē p̄cedens ad actum voluntarium intrinsecē
 qd se ipsum appetit. Pot̄ 2. dici actus voluntarius ex
 intrinsecē p̄ denominationem ab actu alterius p̄ se qd ad illū
 actum mouet. V. g. actus p̄ se mouet dñi voluntarius ex
 intrinsecē p̄ denominationem ab actu voluntatis, qd dñi
 motu affert ut actus p̄ se intrinsecē ē voluntarius comparatū,
 ad illum a quo talis ē nominatū ut obtem et affert illū
 n̄ ita ut actus qd intrinsecē voluntarius p̄ se, qd se ipsū
 ē voluntatis, et idem n̄ pot̄ h̄m̄ rari ē sūj et obtem erga se ipsū

illa miserit, et non ordinati ad appetitum, quod humanum supponit
illam induriam obsequiam, quod sit intrinseca

cum quod Libertas sit perfectio intrinseca potestatis quod libere
operatur, et unum est esse aliquid positivum et a se ipso potestatis
natura loci distinctum. Si quod libertas creata nihil alludeat, quod
vis a se ipso visus ad agendum, ita ut potest non agere: Sed hoc nihil
est distinctum a se ipso potestatis, et est positivum: quod est. Licet quod bene
explicari solet Libertas per non repugnantiam ad agendum, sed
non agendum, in se non consistit in ipsa non repugnantia, seu negatione,
sed est ipsa activa vis potestatis

Articulus Tertius

De libertate, quae datur in actu.

Præter quae hoc articulo dicitur potestatis, superioribus sunt explicata, sed
propter confusionem utendam breviter aliqua exponuntur. 1. Sit
libertas in actu non esse aliquid intrinsecum ipsi actui, sed in
denominacione extrinsecam. Et potestatis, quod idem actus potest esse liber, et
etiam navius: ut patet in amore Dei supernati, quod in patria est navius
in via liber: et in potestatis esse unus idemque actus in patria, et
in via, ut alibi dictum est, potest esse et navius, et deum liber, ut
est illa quod primo fit sine advertentia, et postea iam plena ad
advertentiam continuatur. Et quod libertas in actu suo voluntatis de
nominacione extrinseca desumpta commo operandi potest. 2. est. ac
tum voluntatis pro diversis conditiones quae supponit varias di
visi denominaciones. Divi non spontaneus, quod omni actus appetitus,
1. sit rationalis, 2. sensitivus spontaneus. Et nec potest fieri, et divini
deservit, ut statim dicemus. Divi voluntarius, quod est volun
tatis, ad quem duas conditiones legitur debet ut nimirum sit
agnos intrinsecus et ut procedat a proprio obsequio in quod ten
dit, sicut enim est illo definitur 3. articulo. cap. 1.

Et illud cuius primum est in ipsa pence sciente singula
in quo est actus. Si ex p. in illis precedat aliqua obliuio in
dicitur diu liber: si plena de liberatio diu de liberatus et in
noie, humanus. Taceo in hoc ultima tria uocabula id esse
significare.

Sunt in q actum liberi in puenis concedant
n in de liberatum, quam p porem tribuunt. *Phil. 1. p. q. 14. a. 13.*
dis p. 2. quatenus a parentibus amentas et pueros multa libere
agere, q in eorum potestate e, illa n agere, et cum nec me-
liti, nec dementi capaces sint, n sunt illi actus de liberati.
Abhorunt q id actum liberum sufficere, quod fit cum in
dona ex p. in illis, nimirum percipiendo rem conuenientia et
disconuenientia cum na. Unde duplicem distinguunt libes
tatem, aliam naturam, q in illis actibus cernitur, aliam uo mora-
lem, q cernitur in actu de liberato. Hic in q aliena ab
hoc lo ita decidenda est, ut dicamus actum ita esse de libe-
ratum ut est libere, unde si est in q nati liber et n sub-
diciatur ad mentum, n dementem, nati solum est et de
liberatus: si est morali liber, erit et moraliter liberatus.
Sicut fore tota hac quaestio sit de noie.

Hinc adtes ad libertate naturam, si illa deit uoluntate
de cognoscere, uoluntatem et ppositionem qua fit obliuio cum na
qua p pta libertas in brutis nulla uis est concedenda, nec n-
propter rem conuenientia, et disconuenientia tota uis percipere.

Ad libertate uoluntate cognoscere ppositionem, qua fit actus
cum lecta uis, quod est artificialis. Taceo in n omnem
in quo datur hae ppositio cum lecta uis e liberum, ut pot in amo-
re Beato, q cum sit nati e in maci, uoluntate recta n: sed uice-
uersa uoluntate ut quid actus sit de liberatus hae talem uolun-
tatem, n uoluntate affirmatam.

Et in est q ppositio plena de liberati ex p. in illis
pfit. Et sciendum ut uoluntas nati aliciat actum, q subditis

verbis iactari solet. V. Dicitur potest recipere voluntatem
et creatam quoad exercitium actus et ob hunc quod dicitur
ab infis. sub iudicio. Pars actus huius q. eius est, hanc
D. Thom. 1. 2. q. 6. a. 4. quem sequenti Vasq. ibid. disp. 26. c.
1. loquitur in Opusc. lib. 1. c. 2. et in Reg. disp. 22. sub am. 2.
Indub. 1. q. voluntas potest per se sub ordinata, et in eis
quoad ita necessitati nulla a separet implicatio q. potentia
reposita. Dicitur et voluntas libera operetur legit exp.
Dei unumquemque preparatum ad servandum se: sed Deus potest
preparare voluntati unumquemque ad unum determinatum: q. potentia
illam necessitate. Voluntas n. est indifferens ad operandum
ad unum, si n. ob hunc non sit indifferens, nullam est illud in
indifferentiam voluntatis huius dicitur, ut patet in Deo et clare
videtur a Beatis, cum n. non percipiatur sub iudicio a iudice
nario amari aut hinc. 2. dicitur indifferens nisi cognitio.
Si n. cogitio non se presentet ob hunc indifferenter s. sub hoc
convenience et ad convenientiam, cum de liberatione actus ori
nario, et nulla est illi est in voluntate indifferens. 3. Re
quod dicitur concursus sine quo voluntas operari non potest
si n. is non sit accommodatus ad voluntatem, sed sit ad unum
in de hinc, quod hinc est p. Dei ita preparatis illi
concursum, voluntas non v. se b. libere, sed nario
Ob. Voluntas potest sua libertatem n. solum
potest agere in actus v. p. utrum et sapere a b. actu: q. quo
unumquemque concursus preparari a Deo potest voluntati
salem non v. operari, atq. ad hunc n. libertatem nario. he
patet continet. Quando unumquemque n. voluntas a Deo preparari hinc
talis est eius concursus ut non est in prebata voluntati
illi non operari. Propter hanc difficultatem querunt multi
que loci dicitur potest in hoc casu voluntatem necessitate.
Per qualitatem n. aliquam impressam, ad per solum prede
terminationem sub voluntate: qua prede determinatione extrinseca

e voluntati creata. Primum potest esse, quod nullo modo certum est
 augmentum, quod non est potest, si Deus deum inundat voluntati, qui
 dea voluntati ad opem, ut cum necessitate. De 2. minor est
 dubitatio, nam *2. 2. q. 1. p. disp. 99. cap. 8. ex utroque non sufficere*
eam praedeterminationem. Nam triplici modo necessitate potest
 a fonte voluntatem. S. p. potentiam cognitionis, *cap. 11.*
Signem Beata S. p. unionem hypotheticam. Quia uti implet
 illum secundum modum potest probari, quod Deus libere creatur nihil
 potest esse nisi facta aliqua mutatione in creatura: sed cre-
 atura non mutatur per praedeterminationem voluntatis dicit
 sibi extrinsecam: quod nec non sufficit, ut voluntas creata ne-
 ce sitat. Major in huius argumenti absolute sumpta falsa est.
 Et sic in illenda, ut Deus nihil velit praedictum huius voluntati,
 creata nisi facta mutatione in ipsa creata voluntati. pro illa
 dicitur, quod Deus illud vult. Unde potest colligi, ut voluntas
 creata creatur non tunc mutetur, um a Deo necessitate
 ad aliquem actum praedictum per eandem met actum

Contraria igitur dicit longe probabilior est, quam tradit S. oar.
 in *opusc. cap. 12. et 13. et in met. disp. 22. sect. 4. no. 20.* Primum quod
 si Deus preparat auxilium voluntati, absolute dicitur actum, non est
 in eius potestate, cum concursus legeret: sed talis est is concursus
 quo nec sitat, preparat non a Deo absolute ad eadem actum et
 creatum, non sub ulla conditione, si voluntas cooperari velit: pro
 no voluntas operabitur. Unde voluntas creata potest applicare pro
 mutuum eius sub: cuius est voluntas ad operandum quod illi ai-
 que imprimat. Sed non minus potens est Deus ad applicandam
 voluntatem creatam, quam sit ipsa voluntas, creata ad applican-
 dam eandem primum: quod potest Deus sine aliqua impresse qualitate
 creatam voluntatem nec sitare ad eundem actum alicuius actum.
 Nec dicit voluntatem creatam esse primum liberam: primum no moti-
 uam necessariam, quod potest a voluntate applicam ad operandum
 sine aliqua impresse qualitate: voluntate vero creatam minime potest

nam si absolute & efficaciis Dei voluntatis n̄ magis est libera
voluntas creata, quam prius motiva n̄ voluntatis creata
Dicitur. Per illam prædictam voluntatis Divine est
absolute ut concurrere cum voluntate creata: sed quomodo
sit absolute cum illa concurrere, illa n̄ nisi operabitur: q̄ potest neces-
sitan per solam prædictam divinam voluntatem. 2. Major est certa,
q̄ prædicta est eadem illam conditionem, quam dicitur præparari
Dei concursu ordinatum semper includere, si voluntas velit
cooperari. Minor per. Voluntas divina est prior voluntate
creata: q̄ si statim absolute, et efficaciter cum illa concurrere,
n̄ nisi operabitur. Contra per q̄ implicat Deum velle absolute
sine et efficaciter concurrere cum voluntate creata, et n̄ nisi
operari: sed velle Dei ita concurrere est sup̄. aris, et q̄
nullo modo pendet à voluntate creata: q̄ illam velle necessitate.
Hinc colligitur sufficiens eundem n̄ concursus sine
aliqua maiori intensione, & extensione, & varietate in sua physica
entitate, quo dicitur modo concurrere cum voluntate: ad hunc alibi
liberum ad eandem necessitatem. Si n̄. Si præpararet talem
concursum absolute ad hunc actum, non sub conditione, si voluntas
velit cooperari, erit actus voluntatis n̄ nisi, sed non temporis
nisi immutat in entitate physica concursus: q̄ est. Per deinde
q̄ hunc eandem actus dicitur physice concursus, q̄ est physice
sine et dicitur per: sed eadem est seu actus, quem n̄
voluntas libera dicit, per eundem n̄: q̄ ad hoc ut n̄ nisi operari
n̄ indiget dicitur physice concursu a Deo quo voluntas libera
operari per. Minor est certissima. Minor per q̄ hunc actus q̄
n̄ sit cum adventitia est liber, et potest per continuationem
sine adventitia, et erit n̄ nisi: item actus amoris Dei q̄
libere exercet in via, n̄ nisi voluntati in patria: q̄ etiam,
item concursus est per Dei q̄ sufficit ad actum liberum, per
sufficiens ad n̄ nisi sine ulla varietate in sua physica entitate
est, sed solum varietate moralis est per divinam voluntatis

concursum preparantis, modo sub condicōe, si voluntas cooperatur,
 nō, nō absolute cooperatur.

3. *Substantia.* Necessitas aut libertas in actu
 nō est aliquid physicum, sed est ordinata ad ordinem: Sed de hunc deus
 minime est extrinseca de sumpta a voluntate operantis: q̄ nulla physi-
 ca varietate operis est in concursu ex se. Dei ut actus sit, & pas-
 sive, & libera. Vt et actus indiam, sed de hunc in concursu nō
 est intrinsecum in illius physica unitate, sed est extrinseca
 de nominem de sumpta a voluntate. dicitur concursu preparantis.
 Nam ex eo quod indifferens concursus, producti nō aut voluntate
 de hunc nō minime nō infert aliquid nō de hunc. Agentia
 nō via nō de hunc de hunc concursu in prima ut operanti
 extra suam spheram, nō ut operanti extra illam, et nō extra
 illam sicut operanti, nō de hunc aliquam intercedere de hunc
 ditionem inter concursu quo de hunc operatur, et illum per quem ope-
 ranti intra spheram, nisi in extrinsecam.

Obij. Saltem magis in unitate de hunc cum con-
 cursu. Et per nam concursu in indifferenti, et quod dicitur ut unum
 tamen nō sua, potest illa resistere: concursu nō de hunc, et
 illam necessitanti nō potest: q̄ nō saltem in intentione de ma-
 ior, si quidem saperat actuam vim et efficaciam voluntatis.
 de hunc negando unitatem, nam si nō nō de hunc, et intercedere
 multo concursu quo de hunc producit calorem in hoc corpore
 nō existente extra suam spheram est intensiorem,
 quam sit ille quo equaliter calorem in alio corpore intra sua
 spheram produceret, et alia similia. Sed cum q̄ illi concursu
 nō cooperati, q̄ applicati a Deo absolute, et sicut illa
 indiam, aliter potest non cooperari, q̄ applicati a Deo sub con-
 dicōe, si voluntas velit cooperari.

Obij. 2. Quod dicitur, dicitur producere concursu
 sum: sed dicitur q̄ de hunc de hunc ut voluntate nō libere, et agere
 nō: q̄ concursu quo libere operati est dicitur a Deo

cum qua operaretur. ~~Potest non potest~~ Deum limitari in e specia
estate unam exigentiam esse, atq³ adeo semp³ ac bene quanta
in potest.

Hanc in e p^obabiles mihi in primis videtur
Deum facta illa h^o p^occ^o non concurrere cum v^oca quanta
p^occ^o v^occat^o, sed ex exigentia conatam illius, nec in de
p^occ^o Deum limitari in e speciatate sue v^occis i^o r^o, s^o
a v^occis cognio^o q^o dicitur, ita q^o ita de bere concurrere,
ut a in agentibus natura q^o agent^o p^occ^o v^occis cognio^o p^occ^o
mus, namon^o acunt suas v^occis n^o h^o semp³ quanta p^occ^o
sunt v^occat^o, q^o v^occis v^occat^o ita, q^o ita e^o v^occat^o qu^o
ad intensionem, deinde ex eo quod d^o agent^o quanta
p^occ^o p^occ^o v^occat^o n^o d^occ^o necessitate v^occat^o v^occat^o.
Hac n^o ex eo quod concurrat d^occ^o s^o it^o intensionem e^o
p^occ^o p^occ^o necessitate, q^o tam ad actum v^occat^o q^o fit sine
v^occat^o abq^o adeo natio d^occ^o e^o cum v^occat^o v^occat^o.
concurrunt, q^o ad actum q^o fit cum advertentia et v^occat^o
d^occ^o v^occat^o ad libertate v^occat^o v^occat^o et v^occat^o e^o
p^occ^o non p^occat^o ex maiori, q^o minori intensionem v^occat^o
q^o d^occ^o actus s^o natio, q^o v^occat^o.

3. In casu si d^o indifferenter cu^o v^occat^o
v^occat^o p^occat^o, v^occat^o v^occat^o nimitum ad natio v^occat^o
p^occat^o v^occat^o illam v^occat^o; ita tenet p^occat^o v^occat^o v^occat^o.
Vasq^o p^occat^o p^occat^o cap. 4. et p^occat^o actus v^occat^o p^occat^o
ex eo v^occat^o q^o v^occat^o v^occat^o v^occat^o p^occat^o q^o
et si d^o natio ad illum concurreret d^occ^o v^occat^o v^occat^o
vera e^o ad huc actus e^o v^occat^o. an s^o p^occat^o in actibus
ad p^occat^o v^occat^o natio, ad quos d^o v^occat^o v^occat^o
et in n^o d^occ^o v^occat^o q^o v^occat^o v^occat^o si v^occat^o v^occat^o
v^occat^o v^occat^o, et d^o natio, ad huc actus v^occat^o e^o
quod v^occat^o v^occat^o v^occat^o p^occat^o q^o p^occat^o Deu^o
concurrere v^occat^o v^occat^o et accomodato ad illius natio

Da confirmati, qd' d'ni liberare concurrit cum appetitu bruti:
si actus sumit denominationem liberi ex p' conuersus Dei
honorum appetitiones erunt liberae: imo nulla erit ca' 2^a.
libere non operetur, cum d' ad veij ad veij illarum
hones libere uoluerit.

Solum q' legit' ad alios libere quod ca' per
his aliq' libere sit, n' in oēs q' ad illum actum conuincunt. Ita est
q' conuersus leliquam carum n' pot' actu dari, et existeret, sine
influxu illius q' libere operatur: sed ille uoluit libere: et
hinc potestatem ei ad h' operandu: q' actus ita est, ut ex ui il
lis potens n' ee, ab' adco conuincat q' liber. Confirmati
qd' ad actum q' sit libere conuincit hui' desideriu uolent' uo
cupatio, et in illa actus sumit' d'ur liber q' n' narius: q' fa
lis ab' q' aliqua ca' partu libere influat in actu, ut ille
liber dicatur. Dicit' sig' d' libere conuincit, cur actus
ad quem conuincit uincit' q' n' d'ur liber. P' d'is actioes ca
2^a ni Dei liberae ee, dicunt' nates et naris q' d' s' p'
conuincat libere, n' conuincit in concursu indifferente, sed
ad unu aspectu & exigentia natem cum qua conuincit. Et
q' actio illa accipit' specificam detoem aiā 2^a, et p'p'ia ab
ab illa h'it' denominatione libera, l' naris. Alioquin ut actio
absolue dicat' libera satis est, quod in collectione oium
carum aliqua libera sit, l' sit l' 2^a.

Vlt' d'm censeo si d' ageret ex necessitate
nō s' illius conuersus a diuina uoluntate ageretur
n' potest agere cum uoluntate conuersu indifferente ei illius
exigentiam natem. Nam ad hoc ut influat sub condicoe
s' uoluntas uelut in ca' 1^a. q' n' dependet aiā 2^a nario leg
ritu indies et libertas, qua notia h' p' h'is d' h' d' d' d'
Alioquin manifeste ca' 1^a penderet a 2^a, cum absolute
p' d'et operari cum uoluntate nisi ipsa uoluntas libere se
detriat. Hec aiā: q' d' de factu penderet a uoluntate

bene, & pante q' de factis concurrat cu' illa sub condici, si uelie.
 Est h' facta sequela, mo' n. Ds de factis concurrat libere
 hinc ubi uoluerit et ratio ut supponimus, ex quo sequi de
 pendiis; hac h' n' sunt dictus hoc to' premenda

Quia et huius pot' q' uoluntas creata cogi pot' a Deo
 ad aliquid ad hunc, et uolentiam pat; uisus subij' solutio ex q'is
 q' q'is tradimus, s'aps p'et. Nam cogere uoluntatem, uim
 illi inferre, n' est idem, ac necessitare. Actus n' narij sunt
 spontanea, et uoluntarij, ut est actus amoris Beati, et q,
 uimq' alter q' de factis d'at' nariis, spontaneus q'is actus uoluntatis
 uolenti, et uolens. Vn' q' q'is e' uolenti q'is nariis.
 n' h' p'ie uersa q'is e' nariis ab uolenti. Uolenti q'is e'
 a uolenti dicitur, et q'is uolenti e' extra, p' q'is n' uolenti
 ferente uim, sed remittente. Est n' uolenti ut p' q'is uolenti
 huius, hoc e' ut sit contra uolentiam eius impedi, et appiuis.

Hoc q' q'is om' uoluntate nullam uim cogi pot' h'ie.
 In primis q' nullus actus uolenti d'at' totale p'ium effect.
 uim extra ipsam uoluntatem, uim n' n' est actus uolenti,
 nec uoluntariis. Dn' uel actus uolenti, uim uoluntarij
 sed q'is e' uoluntariis n' pot' e' uolenti, uim uolenti
 pot' h' q' n' pot' e' uolenti. aliquis actus uolenti e' uolenti
 uolenti, et hac e' e'is doctrina, quam ex D' Thom. 2. q. 6. a. 4.
 tradit uolenti. disp. 26. cap. 1. Pot' n' uolenti p' h' uim
 quoad actus imperatis a h' uolenti ut tradit uolenti. uolenti.
 cap. 3. Nam pot' aliquis e' h' uolenti uolenti uolenti uolenti
 h' uolenti, et h' uolenti ab a' h' uolenti, quod e' q'is uolenti p' h'
 uim quoad actus imperatis. Nam q'is aliquis sit uolenti uolenti
 tate, quod illi uolenti dicit' q'is, sed q'is imperata a uolenti
 uolenti. actus alicuius pot' impedit' uolenti uolenti uolenti
 uim. Pot' et e' e' uolenti uolenti uolenti uolenti quoad
 actus uolenti. Nam si Ds denegat uolenti uolenti
 ad aliquem actum; tunc temporis d'at' uolenti uolenti uolenti

internum impati quem tunc ad operandum, sed ut ueniat ad
in ipse nullam tunc temporis resistentiam pati uoluntatem,
ita hanc in naria uidet aliquae sunt potestates, quae contra im-
petu et expansionem patris intro ducatur. Hoc non uidet in
dicare quod uisum, uisus primum est extra esse. Ubi primum
uoluntas est de primum actus operante contra patris in linea
horem: ita primum uis, quod dicitur primum actum ut dicitur
max ut uoluntatem pati uisus, quod dicitur primum aliquid
actus. Hic in quod potest esse de uisus et parum momentis
et ideo a nobis omittenda.

Articulus Quartus

De uoluntas in hac uita ab aliquo obediens

Procedit in quod de uoluntas nostra in uita nam in Patria necesse
sunt a Deo clare uisus gloriæ est. Ut illa in exultatione
reuerentia in duplicem esse necessitate, alia quoad operam actus,
aliam quoad exercitium. necessitas quoad operam actus im-
dat in quod uoluntas si uisus aliquid obediens actum dicitur. Naria
tatis actus est uoluntas, uisus et non no uisus. Ut esse bonum
in ipse si uoluntas actum dicitur naria sunt uoluntas, si uisus
dicitur esse malum in uisus naria sunt uoluntas, uisus bonum quoad
nam non potest odium habere, nec malum quoad malum amari. sicut
hanc in obediens uoluntas est libera quoad exercitium. Sed non
si actum dicitur est amoris uisus et non odium, in in illius potes-
tate est aliquid talis actum, sed suspensio. necessitas
quoad exercitium tunc dicitur, cum uoluntas non potest esse
cere, actum certe operam uisus aliquid obediens, ut uoluntas Be-
ni non potest non amare Deum clare uisum, nec non in illius po-
testate est, aut odium esse illius exercere, ut actum dicitur
pendere, in necessitas quoad exercitium, semper illa aliam in uoluntas